

[Landbrugsministeren.]

skønner danske landmænd, at det er nødvendigt at indføre udenlandsk korn. Det ærede medlem spurgte, om det var rigtigt at købe det nu, idet han skønnede, at det ville blive billigere længere hen i høståret. Dertil skal jeg sige, at hvis man overhovedet skal imødekomme det ønske, der blev fremsat i foråret om, at man skal nedskrive afleveringspligten med indtil 20 pct., er det nødvendigt at få i alt fald 100 000 t ind. Det har endnu ikke været muligt at købe mere end 77 000 t, og der er endnu ikke kommet mere end 35 000 t til landet. Hvis man overhovedet skal imødekomme det fremsatte krav, er der i alt fald langt igen, før dette nås, og endnu længere, før man når 300 000 t.

For det tredje spurgte det ærede medlem, om staten ikke ville få store tab.

Dertil kan jeg svare nej, det er de gamle handlende, andelen og private kornimportører, der gennem centralkontoret foretager indkøb, og skulle det mod forventning blive for meget og der ikke bliver brug for at fortsætte indkøbene, vil der naturligvis blive stillet forslag om at standse de indkøb, som ingen har interesse i.

Til det ærede medlem hr. Knud Kristensen vil jeg gerne sige, at den forrentningsprocent, jeg efterlyste hos Landøkonomisk Driftsbureau, var en forrentningsprocent, der skulle hvile på grundlag af høsten 1948; den kunne derfor naturligvis ikke gælde perioden før høsten 1948. Før høsten 1948 viser sig, kan den naturligvis slet ikke give sig udslag i produktionen; produktionen indtil høsten 1948 hviler selvfølgelig på den meget lille høst i 1947, og de priser, der var i høståret 1947—48, og de priser, der var i det første halvår af 1947, var meget lavere end nu. Og det var netop, fordi vi havde betydeligt lavere priser dengang og en meget ringe høst, og fordi dette gav en meget ringe forrentningsprocent i 1947—48, hvad jeg også gjorde opmærksom på under forhandlingerne her i tinget, at jeg syntes, det var ønskeligt og nødvendigt at få oplyst, hvordan forrentningsprocenten ville blive, efter at vi har fået prisforhøjelser, og efter den normale høst i 1948, altså i perioden efter høsten i høståret 1948. Jeg vil tro, at enhver kan forstå, at sådan har forespørgslen lydt. Derfor tager jeg også det fulde ansvar for forespørgslen, fordi jeg mente, at det med udsigt til en god høst ikke var berettiget med den store ændring i priserne på hjemmemarkedet; det var derfor ønskeligt at få at vide, hvorledes forrentningsprocenten ville blive i det kommende høstår i modsætning

til den lille forrentningsprocent, vi havde i 1947. Jeg vil også tro, at det ærede medlem hr. Knud Kristensen vil forstå, at den store ændring var uberettiget.

Formanden: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ordet for en kort bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem hr. Viggo Starcke fandt det mærkeligt, at jeg ikke kunne forstå, at når disse tilskud faldt bort, sparedes de tilsvarende skattebeløb. Det tror jeg, jeg gjorde opmærksom på, men det, jeg foretog mig iøvrigt, var at anføre grunde, hvorfor det ville være af ringe betydning overfor de virkninger af økonomisk og erhvervsmæssig karakter, som et øjeblikkeligt bortfald af tilskuddene ville få. Det ærede medlem hr. Viggo Starcke var så venlig ikke at bestride noget af dette, det ærede medlem var så venlig overhovedet ikke at gå ind derpå. Det er en iagttagelse, jeg har gjort nogle snese gange, at når det ærede medlem står overfor konkrete problemer ud af det daglige liv, trækker han sig tilbage og hyller sig i tågedannelser eller pseudofilosofiske betragtninger eller historiske fortællinger fra dengang Danmark erobrede England for nogle århundreder siden. Og hvis man så går ind i disse cirkler, har jeg oplevet, at det ærede medlem dernæst fortæller, som han også var lige ved i dag, at der var ikke desto mindre forfærdelig mange ude i befolkningen, der var glade ved at samles med ham ved hans optræden rundt omkring. Ja, i det sidste tror jeg i og for sig, det ærede medlem har ret. Der er ikke tvivl om, at han taler til mange modtagelige sind, hvor ønskedrømme er opstået i en verden som den nuværende. Det er ikke noget nyt.

Under den store økonomiske krise i 30'erne samlede store skarer om Christiansen, Brande. Jeg har oplevet dengang, at i en stor forsamling vendte flertallet sig med forbitrelse mod de enkleste og mest elementære økonomiske sandheder. Nu er der ingen mere, der har bud efter Brandemanden, og hundreder af mennesker, der i deres økonomiske vanskeligheder løb efter ham, kan i dag slet ikke forstå, at de gjorde det. Men nu lever vi atter på grund af verdenskrigens ulykker i en syg tid, og en syg tid føder altid sine mirakeldoktorer; det er et af sygdomstegnene, og der kan ikke sættes grænser for disse doktorers virksomhed, således som lægeloven sætter grænser for kvaksalvernes praksis. Jeg tror nu imidlertid, at hvis ikke nye ulykker udefra